

علوم کل نگر (علم شناسی)

علوم کل نگر (علم شناسی) علمی هستند که با شیوه نامه ی همداستانی و چند علمی بودن به یک موضوع می پردازند یا هدفی را برمی آورند. در واقع یک علم، کل نگر است وقتی بخواهد از حداکثر زوایای یک موضوع خبر دهد و آن را بکاود. به همین رو ناچار است موضوع را با همه جوانب آن، مد نظر قرار دهد و مطالعه کند.

هر گاه میان علوم در سپهر معرفت □ انزواء کم شود و تعامل علم ساختی، میان آنها زیاد گردد، علوم کل نگر فراوانی بیشتری می یابند.

مثلاً طب کل نگر، نمی تواند برای شناخت ابعاد بیماری و سلامت انسان از مسایل روان تنی، تاثیر سبک زندگی، اقلیم شناسی، روش های گوناگون درمانی (طب جدید، سنتی، گیاهی، سوزنی و...) تئوری های طب و بررسی ابعاد معنوی و عالم شناختی که در تعامل با حالات بیماری و سلامت انسان است نپردازد.

همه ی علوم انسانی وقتی به کمال خود نزدیک می شوند و

جایگاه شایسته ای در سپهر معرفت پیدا می کنند که به کل نگرى نزدیک شوند. همینک برخی علوم بطریقی خودآگاه یا ناخودآگاه کل نگرى را پذیرفته اند اما کل نگرى در آن محقق نشده است. مانند پزشکی، علوم شناختی، جامعه شناسی □ دانش زندگى و...

علوم انسانی ای که امروزه در جهان غرب وجود دارد بدلیل انزواء از معارف اسلامى، از کل نگرى دور و فاقد صلاحیت برای داوری و فتوا دادن در مورد انسان و شوون فردى و اجتماعى او هستند.

برای تکمیل مطلب نگا. انزواء